

Kapitola

1

Skoro veterinářka

„Tak, teď ji drž hezky v klidu, Zuzi. Přesně takhle. Bezva.“ Skláněla jsem se nad drobnou packou a opatrně mačkala kleštičky. Cvak, cvak, cvak. Drápky lítaly na všechny strany. A Šmudla pisklavě protestovala.

„Páni, Juli, ty jsi tak šikovná,“ vydechla Zuzka. „Kde ses naučila tak bezvadně stříhat drápky morčatům? Já bych nevěděla, kam až můžu stříhnout.“

„To prostě patří k práci veterináře, Zuzi. Musí se na to opatrně. Ale víš přece, že už jsem skoro veterinářka.“